

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kárníkem ve věci XXX, nar. XXX, bytem XXX, zastoupeného opatrovníkem JUDr. Milanem Růžičkou, advokátem se sídlem v Pardubicích, Br. Veverkových 702, k návrhu XXX, nar. XXX, bytem XXX, za účasti Okresního státního zastupitelství v Pardubicích, o svéprávnost, opatrovnictví,

t a k t o :

- I. Návrh na omezení svéprávnosti XXX, nar. XXX, RČ XXX, se zamítá.
- II. Opatrovníku JUDr. Milanu Růžičkovi, advokátovi se sídlem v Pardubicích, Bratřanců Veverkových 702, se přiznává odměna ve výši 5.082,-Kč.
- III. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatelkou bylo žádáno, aby soud rozhodl ve věci omezení svéprávnosti jejího syna. Poukázáno bylo zejména na psychický stav související s duševním onemocněním, v důsledku něhož posuzovaný není schopen dostatečně se postarat o své záležitosti. Posuzovaný XXX. Zajištění ve formě podpůrného opatření by bylo vzhledem k okolnostem opatřením zcela nedostatečným. Posuzovaný bydlí samostatně, avšak v minulosti za něho byly v podstatné míře řešeny finanční záležitosti a také nyní průběžně rodiče pomáhají vzniklé problémy řešit. Posuzovaný z důvodu zajištění samostatnosti si v současné době ponechává cca jednu polovinu důchodu pro vlastní potřebu, ale je XXX a z toho také vyplývají problémy XXX

XXX uvedl, že XXX, nyní pobírá invalidní důchod XXX. XXX. Domnívá se, že nyní je ve fázi remise a je přesvědčen o tom, že se jeho zdravotní stav postupně zlepšuje. XXX

Posléze byl do řízení učiněn ve smyslu znění procesních předpisů /§ 35 odst.1 o.s.ř. ve spojení s § 8 odst.1 písm.d) z.ř.s./ vstup Okresním státním zastupitelstvím v Pardubicích, jímž bylo poukázáno nejen na obsah listinných důkazů, ale zejména na výsledky znaleckého zkoumání. Posuzovaný XXX. Vzhledem k této situaci nejsou splněny podmínky pro zásah do svéprávnosti.

Opatrovník posuzovaného připomínal charakter řízení ve věci svéprávnosti a v této souvislosti zejména poznatky zjištěné v průběhu dokazování. Poukázal na současný průběh onemocnění posuzovaného, přičemž zároveň zmínil znění platných právních předpisů, které se týkají možnosti nejen zásahu do svéprávnosti, ale také možnosti využití podpůrných opatření s tímto souvisejících. Vzhledem k okolnostem a faktickému stavu uvedl, že v rodinném prostředí posuzovaného jsou zejména ze strany jeho rodičů fakticky realizovány takové postupy, které má na mysli příslušný právní předpis v části týkající se nápomoci či pomoci osoby blízké. Vzhledem k těmto všem okolnostem dovodil, že nejsou splněny podmínky stanovené právním předpisem v souvislosti s omezením svéprávnosti, tedy nelze zásah do svéprávnosti realizovat.

Ze znaleckého posudku z oboru psychiatrie, z výslechu znalce i dostupné zdravotní dokumentace bylo zjištěno, že posuzovaný XXX, XXX. Průběh onemocnění může být proměnlivý, když nelze do budoucna vyloučit případné zhoršení stavu. Zároveň však onemocnění nevylučuje, aby za dohledu a nápomoci realizoval posuzovaný své záležitosti. Schopnosti ovládací a rozpoznávací nejsou v současném období významnou měrou patologicky ovlivněné, rovněž je posuzovaný schopen v současné fázi onemocnění realizovat finanční a majetkové hospodaření, není negativně ovlivněna schopnost projevu přání, a to včetně schopnosti porozumění smluvním vztahům. V současné fázi

onemocnění je posuzovaný schopen zajišťovat úřední záležitosti, chápe účel institutu manželství, byl by také schopen pochopit záležitosti související s případným řízením pozůstalostním, realizace odpovídajícího léčebného režimu by nebyl schopen ve fázi vzplanutí choroby. Poznatky znaleckého zkoumání vycházejí nejen z podkladů zmíněných v písemném vyhotovení znaleckého posudku, ale zároveň věc byla konzultována s ošetřujícím psychiatrem posuzovaného. Závěry znaleckého zkoumání odpovídají současnému aktuálnímu zdravotnímu stavu. Pokud by byl posuzovaný vyšetřován ve fázi deprese, pak by výsledky znaleckého zkoumání nemohly být odlišné. XXX, pak by takovýto stav mohl být kompenzován léky, což z medicínského hlediska je možné a je to také možné v případě posuzovaného. Právní jednání učiněné posuzovaným ve fázi relapsu by bylo nutno hodnotit s ohledem na zmíněné závěry tak, že v takové fázi onemocnění není posuzovaný schopen o důsledcích svého jednání odpovídajícím způsobem uvažovat.

Ve smyslu ustanovení § 55 až 65 o.z. k omezení svéprávnosti lze přistoupit jen v zájmu posuzovaného, po jeho zhlednutí a s plným uznáváním jeho práv i osobní jedinečnosti, přičemž musí být důkladně vzaty v úvahu rozsah i stupeň neschopnosti postarat se o vlastní záležitosti. Omezit svéprávnost lze jen tehdy, hrozila-li by mu jinak závažná újma a nepostačí-li vzhledem k jeho zájmům mírnější a méně omezující opatření. Zároveň soud vyvine potřebné úsilí, aby zjistil názor člověka, o jehož svéprávnosti rozhoduje, a to i za použití takového způsobu dorozumívání, který si posuzovaný zvolí. Omezení svéprávnosti lze v rozsahu, v jakém člověk není pro duševní poruchu, která není jen přechodná, schopen právně jednat, soud také vymezí rozsah, v jakém způsobilost člověka samostatně právně jednat omezit. Má-li člověk obtíže dorozumívat se, není to samo o sobě důvodem k omezení svéprávnosti. Svěprávnost lze omezit v souvislosti s určitou záležitostí na dobu nutnou pro její řízení, neboť jinak určenou určitou dobu, nejdéle však pět roků. Změní-li se okolnosti soud své rozhodnutí bezodkladně změní nebo zruší, a to i bez návrhu. V rozhodnutí o omezení svéprávnosti jmenuje soud člověku opatrovníka, při jehož výběru přihlédne k přáním opatrovance, k jeho potřebě i podnětů osob opatrovanci blízkých, sledují-li jeho prospěch, a dbá, aby výběrem nezaložil nedůvěru opatrovance k opatrovníkovi. Opatrovníkem nelze jmenovat osobu nezpůsobilou právně jednat, neboť osobu, jejíž zájmy jsou v rozporu se zájmy opatrovance, ani provozovatele zařízení, kde opatrovanec pobývá nebo které mu poskytuje služby, nebo osobu závislou na takovémto zařízení. Rozhodnutí o omezení svéprávnosti nezabavuje člověka práva samostatně právně jednat v běžných záležitostech každodenního života. Ve smyslu ustanovení § 61 a násl. o.z. a § 471 o.z. je nutno, aby byl jmenován opatrovník osobě, která jej podle

zákona musí mít. Lze tak dovodit, že v následném období zástupcem fyzické osoby, která byla rozhodnutím soudu omezena ve svéprávnosti, je soudem jmenovaný opatrovník. Opatrovníkem by měla být v první řadě jmenována fyzická osoba, která s ustanovením opatrovníka souhlasí a která i z objektivního hlediska splňuje všechny potřebné podmínky pro toto jmenování.

Z obsahu spisu je zřejmé, že posuzovaný XXX, která je nikoliv přechodného charakteru, přičemž se jedná o XXX. Průběh onemocnění může být proměnlivý, zároveň však onemocnění nevylučuje, aby za dohledu a nápomoci posuzovaný své záležitosti realizoval. Schopnosti ovládací a rozpoznávací nejsou v současném období významnou měrou patologicky ovlivněné, rovněž je posuzovaný schopen v současné fázi onemocnění realizovat finanční a majetkové hospodaření, není negativně ovlivněna schopnost projevu přání, a to včetně schopnosti porozumění smluvním vztahům. V současné fázi onemocnění je posuzovaný schopen zajišťovat úřední záležitosti, chápe účel institutu manželství, byl by také schopen pochopit záležitosti související s případným řízením pozůstalostním. Zajištění odpovídajícího léčebného režimu by posuzovaný nebyl schopen ve fázi vzplanutí choroby, což se však netýká období, ve kterém je o návrhu souvisejícím s případným zásahem do svéprávnosti rozhodováno. Proto po přihlédnutí k znění právních předpisů uvedených shora, rovněž po zvážení okolností souvisejících s faktickou pomocí rodičů posuzovanému a rovněž tak po přihlédnutí k současné fázi onemocnění posuzovaného, dospěl soud k závěru, že nebyly splněny podmínky, pro které by měl být učiněn zásah do svéprávnosti posuzovaného. Nelze sice přehlédnout, že posuzovaný XXX nikoliv přechodného charakteru, avšak toto onemocnění je pozitivně ovlivnitelné léky, posuzovaný se léčení nevyhýbá a zmíněné onemocnění je nyní ve fázi, kdy je schopen za pomoci dalších osob řádně realizovat právní jednání. Nutno tak dovodit, že vzhledem k současnému stavu by zásah do svéprávnosti posuzovaného byl v rozporu s jeho zájmy, tedy neodpovídal by shora zmíněnému ustanovení § 55 občanského zákoníku.

Opatrovníkovi jmenovanému pro toto řízení soud přiznal odměnu a náhradu hotových výdajů, když bylo postupováno ve smyslu ustanovení § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 1,3 a § 12a vyhl. č.177/1996 Sb. v platném znění. Celková částka přiznaná opatrovníkovi tak představuje částku 5.082,-Kč /odměna za šest hlavních úkonů, dále 6 krát 300,-Kč za paušální náhrady a DPH/.

Ve smyslu ustanovení § 43 z.ř.s. bylo rozhodnuto tak, že Česká republika nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení účastníků vychází z ustanovení § 23 z.ř.s., neboť účastníkům náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává v 4 písemných vyhotoveních u podepsaného soudu a rozhoduje o něm Krajský soud v Hradci Králové, pobočka Pardubice.

V Pardubicích dne 16. 8. 2017

JUDr. Václav K á r n í k, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Martina Valášková